

Υποδοχή ιερών λειψάνων των αγίων νεοφανών μαρτύρων Ραφαήλ, Νικολάου και Ειρήνης στον Ι.Ν. Αγίας Παρασκευής Καρδίτσης

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων

Με κατάνυξη και πνευματική χαρά τελέσθηκε το απόγευμα της Δευτέρας 24 Νοεμβρίου μια ιδιαίτερη λατρευτική σύναξη στον Ιερό Ναό Αγίας Παρασκευής Καρδίτσης, όπου ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων κ. Τιμόθεος υποδέχθηκε αποτμήματα των ιερών λειψάνων των αγίων νεοφανών μαρτύρων Ραφαήλ, Νικολάου και Ειρήνης. Η παρουσία των τιμίων λειψάνων αποτελεί μεγάλη ευλογία για τον ευσεβή λαό της πόλης, ο οποίος προσέρχεται με σεβασμό

για να λάβει τη χάρη και τον αγιασμό των αγίων.

Στη συνέχεια, ο Σεβασμιώτατος χοροστάτησε στην ακολουθία του Εσπερινού επί τη ιερά μνήμη της αγίας και ενδόξου μεγαλομάρτυρος Αικατερίνης της πανσόφου. Ο Εσπερινός τελέστηκε στον ίδιο Ναό, όπου πανηγυρίζει το Ιερό Παρεκκλήσιο που είναι αφιερωμένο στην Αγία Αικατερίνη. Το πλήθος των πιστών συμμετείχε με ευλάβεια, τιμώντας την σοφή και γενναία μεγαλομάρτυρα της Εκκλησίας μας.

Τα ιερά λείψανα θα παραμείνουν στον Ιερό Ναό έως και το απόγευμα της Τετάρτης 26 Νοεμβρίου, προσφέροντας τη δυνατότητα στους πιστούς να τα προσκυνήσουν και να ενισχυθούν πνευματικά. Ο Ναός θα παραμένει ανοιχτός από τις 7:00 το πρωί έως και τις 7:00 το απόγευμα, ώστε όλοι να έχουν την ευκαιρία να προσέλθουν.

Με βαθιά συγκίνηση ο Σεπτός μας Ποιμενάρχης, στην ομιλία του αναφέρθηκε στη χαρά που χαρίζουν στην Εκκλησία οι λύπες και οι θυσίες των Αγίων. Μια χαρά πνευματική που αντιτίθεται στο κοσμικό φρόνημα, αλλά φανερώνει το μεγαλείο της πίστεως. Όπως τόνισε, η Εκκλησία υμνεί με δοξολογικούς και ευχαριστηριακούς ύμνους τον Κύριο, την Υπεραγία Θεοτόκο, της οποίας αυτή την ημέρα αποδίδεται η Θεομητορική εορτή των Εισοδίων, και προβάλλει ενώπιόν μας την Αγία Αικατερίνη, τη σπουδαία εκείνη νεαρή της Αλεξάνδρειας που μαρτύρησε για τον Ιησού Χριστό.

Οι πιστοί δεν θλιβόμαστε για τη θυσία της, είπε ο Σεβασμιώτατος, αλλά χαιρόμαστε και αγαλόμεθα πνευματικά. Διότι οι μάρτυρες αποκαλύπτουν τον Χριστό. Οι άγγελοι και ιδιαιτέρως οι άγιοι μάρτυρες, όπως η Αγία Μεγαλομάρτυς και πάνσοφη Αικατερίνη, μας ενώνουν με τον Κύριο. Αυτή είναι η δόξα της Εκκλησίας. Αυτή είναι η προσφορά των Αγίων που έδρασαν μέσα στο στερέωμα της Ορθοδοξίας και εσχατολογικά επισφράγισαν την παρουσία του Χριστού και τη δική μας συμμετοχή στο μυστήριο της Εκκλησίας. Ένα μυστήριο αποκεκαλυμμένο και διαχρονικό, στο οποίο όλοι προσερχόμαστε για να ενωθούμε με τον Χριστό, να γνωρίσουμε το πρόσωπό Του και να ζήσουμε τη ζωή Του μιμούμενοι την πίστη, την ομολογία και το μαρτύριό τους, ώστε και εμείς να σωθούμε και να γευθούμε τη χάρη του Θεού στη ζωή μας.

Ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε έπειτα στη ζωή της Αγίας Αικατερίνης. Μια όμορφη, νεαρή, πολύ πλούσια κοπέλα, η οποία κατείχε όλες τις επιστήμες της εποχής της, ιδιαίτερα δε τη φιλοσοφία και τη ρητορική. Διάβαζε Όμηρο, Βιργίλιο, τους προσωκρατικούς φιλοσόφους, τους Έλληνες. Η Αλεξάνδρεια, ως ελληνιστική πόλη, ανέθρεψε την παιδεία της. Δεν ονομάστηκε όμως πάνσοφη μόνο για τη θύραθεν μόρφωσή της, αλλά κυρίως γιατί αυτή τη γνώση την αντάλλαξε με τη

γνώση του Θεού και έγινε έμπειρη της πίστεως. Έγινε δυνατή και χαρίεσσα, μένοντας σταθερή στις προκλήσεις του διαβόλου και στις πιέσεις του αυτοκράτορα Μαξιμίνου και των άλλων που της πρόσφεραν πολλά για να αρνηθεί τον Χριστό. Δεν λύγισε όμως. Στηρίχθηκε στη γνώση του Θεού που την έκανε αληθινά πάνσοφη.

Χαρακτηριστικά ανέφερε ότι, για τις γνώσεις και την αγιότητά της, το Πανεπιστήμιο της Σορβόνης στη Γαλλία την έχει προστάτιδά του. Όπως στην Ελλάδα έχουμε τους Τρεις Ιεράρχες, έτσι η Σορβόνη προβάλλει την Αγία Αικατερίνη, τη λαμπροφόρο μάρτυρα που αντάλλαξε πλούτη, ομορφιά, νεότητα και γνώση για να ακολουθήσει τον Νυμφίο της ψυχής της. Ο Χριστός ήταν ο παιδαγωγός της, ο οδηγός της στην ομολογία της πίστεως.

Αν συγκρίναμε τη στάση της με το πνεύμα της εποχής μας, είπε ο Σεβασμιώτατος, θα λέγαμε ότι είχε αμέτρητες δυνατότητες να χαρεί όλα όσα της προσφέρονταν. Όμως εκείνη διάλεξε τον Χριστό. Δεν συσχηματίστηκε με τα πράγματα του κόσμου. Δεν ταυτοποιήθηκε με τις επιταγές των άλλων. Είχε τη δική της πορεία. Μια ουσιαστική πορεία μέσα στην Εκκλησία.

Συνέδεσε ακόμη τη μνήμη της Αγίας με την εορτή των Εισοδίων της Θεοτόκου. Όπως ακούσαμε στο Θεοτοκίο, η Παναγία εισάγεται στα Άγια των Αγίων για να προετοιμαστεί να δεχθεί τον Χριστό. Μαζί με την είσοδό της φέρνει ολόκληρο το ανθρώπινο γένος να εκκλησιαστεί και να προετοιμαστεί για την έλευση του Σωτήρος. Έτσι συμβαίνει και με τους Αγίους. Έτσι έγινε και με την Αγία Αικατερίνη. Εκκλησιάστηκε μέσα της το μυστήριο του Θεού. Αποκαλύφθηκε. Και τότε ο άνθρωπος γίνεται Χριστός. Και όλα τα πράγματα του κόσμου μοιάζουν σκύβαλα. Φεύγουν, χάνονται, γιατί ο Χριστός μεταμορφώνει και μεταποιεί τον άνθρωπο, χαρίζοντάς του τη φωτεινή αλλοίωση, την οποία περιγράφουν οι Πατέρες. Γίνεται φωτεινός, διότι μέσα του κατοικεί το Άγιο Πνεύμα, όταν μάθει να αγαπά τον Θεό, να προσεύχεται, να κοινωνεί μαζί Του, να συνομιλεί και να συνυπάρχει με Εκείνον.

Οι πτώσεις και τα λάθη του ανθρώπου μπορούν να διορθωθούν. Σημασία έχει να αλλάζει ο άνθρωπος τον νου, τη σκέψη, τη διάθεσή του και να ζει τον Χριστό. Η Αγία Αικατερίνη, η πάνσοφος, η μεγαλομάρτυς, η αγνή και θαυματουργός, δεν είχε να επιδείξει τίποτε από εγκόσμια παρά μόνο την καλή της καταγωγή και τις γνώσεις της. Όμως έδειξε την αγάπη της στον Χριστό. Για αυτό και η Εκκλησία την τιμά ως μεγάλη μεγαλομάρτυρα. Χτίζει ναούς προς τιμήν της και προβάλλει την περίφημη Μονή του Σινά, όπου βρίσκεται το άφθαρτο σκήνωμά της, το οποίο, σύμφωνα με την παράδοση, μετέφεραν άγγελοι από την Αλεξάνδρεια στο όρος

Σινά. Όπως έμεινε αλώβητη στη ζωή της, έτσι έμεινε και στη Βασιλεία του Θεού.

Ένα μυστήριο συνεχώς αποκαλυπτόμενο στους προσκυνητές, σε όσους την αγαπούν, την επικαλούνται και προσεύχονται στο όνομά της.

Ο Σεβασμιώτατος ολοκλήρωσε τον λόγο του με συγκινητική αναφορά στην Παναγία, η οποία εισάγεται στον Ναό του Κυρίου για να προετοιμαστεί να φέρει τον Σωτήρα του κόσμου. Με τη ζωή Της, την αφιέρωσή Της, την προσευχή Της και την πίστη Της, μας καταγγέλλει τον Ιησού Χριστό και μας δείχνει τον δρόμο της σωτηρίας. Τον ίδιο δρόμο ακολούθησε και η Αγία Αικατερίνη, και με τον ίδιο τρόπο προεικονίζει και για εμάς το μεγαλείο της Αποκαλύψεως.

Ευχήθηκε όλοι να ζήσουμε και να βιώσουμε την παρουσία του Ζώντος Θεού, με την πίστη και την αγάπη προς Εκείνον και τους Αγίους Του, με συνειδητή ομολογία, όχι μόνο με λόγια αλλά με πράξεις, ώστε να μαρτυρούμε μέσα μας το μυστήριο της πίστεως και να το μεταδίδουμε στους αδελφούς μας, όπως έκαναν οι Άγιοι της

